

V I Lenin

Brev till G. M. Krzjizjanovskij, medlem av centralkommittén.

Genève den 18/12 1903.

Kära vän!

Det är nödvändigt att vi noggrant klargör den fråga, i vilken vi synbarligen inte är eniga, och jag ber dig enträget att låta detta brev gå vidare till alla medlemmar av Centralkommittén (eller Exekutivkommissionen) för behandling. Meningsskiljaktigheterna består i följande:

1. du tror att fred med martovarna är möjlig (Boris¹ t.o.m. lyckönskar oss till freden! Både löjligt och sorgligt!),
2. du tror att ett omedelbart inkallande av partikongressen vore ett vittnesbörd om vår maktlöshet. Jag är övertygad om att du misstar dig grundligt i båda punkterna. 1. Martovarna går till krig. På mötet i Genève skrek Martov rent av om att de är starka. I tidningen² hetsar de mot oss och förvränger frågan på ett nedrigt sätt genom att skylta sina smygvägar med tjut om vår byråkratism. Martov fortsätter att skrika till höger och vänster om Centralkommitténs fullständiga oduglighet. Kort sagt, det vore naivt och direkt otillåtligt att tvivla på att martovarna sätter som sitt mål att rycka till sig också Centralkommittén med samma slags intrigmetoder, bojkott och skandal. En kamp mot dem på denna grundval överstiger våra krafter, ty centralorganet är ett fruktansvärt vapen och vårt nederlag är oundvikligt, särskilt med hänsyn till häktningarna. Om ni förlorar tid, går ni mot ett säkert och fullständigt nederlag för hela majoriteten, ni tiger stilla, när Centralkommittén får utländska örfilar (av Förbundet), och ber om nya. 2. Kongressen kommer att visa vår styrka, bevisa att vi inte endast i ord utan också i handling icke tillåter att en klick skandalmakare i utlandet kommenderar hela rörelsen. Kongressen är nödvändig just nu, då parollen är: kamp mot desorganiseringen. Endast denna paroll rättfärdigar kongressen och gör den helt berättigad i hela Rysslands ögon. Om ni låter tiden gå, så släpper ni denna paroll ur händerna och bevisar er maktlöshet, er passiva underkastelse under martovarna. Att drömma om att befästa positionerna genom positivt arbete är helt enkelt löjligt med hänsyn till centralorganets hets och martovarnas bojkott och agitation. Det är detsamma som att långsamt ödelägga sig själv i en ärelös kamp mot intrigmakarna, som efteråt kommer att säga (och redan nu säger): se, hur arbetsoduglig denna Centralkommitté är! Jag upprepar, låt er inte förledas av illusioner. Antingen dikterar ni freden för martovarna på kongressen, eller också kastar de ut er på ett vanhedrande sätt eller tar er plats vid första häktning. Nu har kongressen ett mål: att göra slut på den olidliga desorganisationen, att skaffa undan Förbundet, som hånar varje Centralkommitté, att få ett fast grepp om Partirådet och skaffa ordning i centralorganet. Hur skall det ske? *I värsta fall* t.o.m. genom att bibehålla femmannakollegiet (eller återupprätta sexmannakollegiet)³; men detta värsta fall är osannolikt, om vi får en stor majoritet. Då kommer vi antingen att slutgiltigt besegra martovarna (Plechanov *börjar redan nu tala om* ett nytt Vademecum, då han ser att det inte råder någon fred, och hotar att kasta sig över båda de stridande parterna. Det är bara det, som fattas oss!), eller också kommer vi att säga rent ut att vi inte har något ledande centralorgan och förvandla det till ett diskussionsorgan med fria, signerade artiklar av majoriteten och minoriteten (ännu bättre vore det att förlägga polemiken mot martovarna till broschyrer och i *Iskra* endast kämpa mot regeringen och socialdemokratins fiender).

¹ V. A. Noskov, medlem av Centralkommittén – *Red.*

² I centralorganet *Iskra*. – *Red.*

³ "Femmannakollegiet" var *Iskras* redaktion, sedan Plechanov hade koopterat martovarna. Det bestod av följande personer: Plechanov, Martov, Axelrod, Zasulitj, Potresov. "Sexmanna-kollegiet" var *Iskras* redaktion före partiets II kongress, som bestod av de fem nämnda samt Lenin. – *Red.*

Alltså: uppge den naiva förhoppningen om att kunna arbeta fredligt i en sådan omöjlig atmosfär. Sätt in alla *huvudkrafter* på turnéer, låt Lan¹ resa, *försäkra* er genast och slutgiltigt om era partikommittéer, gå sedan till angrepp mot de främmande och ... kongress, kongress inte senare än i januari!

P.S. Om Martov frågar Lan angående publikationerna, så bör Lan ovillkorligen ge ordet åt Kol, ovillkorligen, annars blir det jätteskandal! Martov och Dan säger alla omöjliga grovheter åt Kol, då de träffas!

P.P.S. I dag, den 18, åter en ny nedrighet av martovarna: de vägrar att i nr 54 publicera mitt brev om varför jag utträdde ur redaktionen under den förevändningen att Hans² var emot att publicera dokumenten (där ljög de sig fast! Hans var emot under den förutsättningen att det slutes *fred!*). Vägran åtföljs av en mängd gemenheter, såsom att Centralkommittén försökt bemäktiga sig centralorganet, att förhandlingarna gällde återupprättandet av förtroendet till Centralkommittén o.s.v. Taktiken är klar: man skyler hycklande över Dans, Martyns³ och andras opposition mot Centralkommittén, och i tidningen överöses Centralkommittén i all stillhet med smuts. Jag kommer på inga villkor att låta det nedriga nr 53 bli obesvarat.

Telegrafera genast: 1. är ni ense om att mitt brev publiceras utanför *Iskra*? Svar: aktierna står i 203; 2. är ni ense om att genast sätta in alla krafter på kongressen? Svar: aktierna står i 204. Om ni besvarar båda frågorna med ja, svara: aktierna står i 407. Om ni besvarar båda med nej, svara: aktierna står i 45.

I övermorgon sänder jag er mitt brev om utträdet ur redaktionen. Om ni inte är ense om att omedelbart inkalla kongressen och har för avsikt att stillatigande ta emot Martovs & Co:s örfilar, så blir jag antagligen tvungen att fullständigt utträda ur Centralkommittén.

¹ "Lan" och "Hans" är G. M. Krzjizjanovskij. – *Red.*

² "Lan" och "Hans" är G. M. Krzjizjanovskij. – *Red.*

³ "Martyn" är V. N. Rosanov – *Red.*